

Velja v Ljubljani:

celo leto	K 56.—
pol leta	" 28.—
četrt leta	" 14.—
en mesec	" 5.—

Velja po pošti:

za celo leto naprej	K 60.—
za pol leta	" 30.—
za četrt leta	" 15.—
za en mesec	" 5.50

Jugoslavija

Na pismene naročbe brez
danarja se ne

elo

Oglasi se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 68 mm
širok prostor za enkrat
25 vin., za večkrat popust.Uredništvo je na Starem trgu štef. 19.
Upravitelstvo je na Marijinem trgu štef. 8. —
Telefon štef. 360.Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Mi in naši sosedje.

Z zunanjo politiko se Slovenci do sedaj nismo veliko pečali. Vzrokov za to je bilo dovelj. Bili smo pač avstrijski „državljeni“, oziroma pravilneje povedano, podaniki in nismo mogli na vodstvo zunanje politike čisto nič vplivati, ker zunanjo politiko je vodil dvor z nemško in madžarsko aristokracijo, mi smo se pa morali boriti za malenkosti.

Pač, imeli smo forum, kjer bi se vsaj lahko slišal naš glas, četudi on ne bi odločeval, ampak delegacije — to je bila z naše strani domena dr. Šusteršiča, najbolj servilnega politika, kar jih pozna slovenska politična zgodovina. Od tega in takega moža, seveda, nismo mogli pričakovati, da bi zastopal naše koristi in on je bil v resnici tudi v delegacijah vedno zagovornik one politike, ki jo je zastopal dvor v zvezi z nemško in madžarsko aristokracijo.

Ti časi so, hvala bogu, minuli, mi nismo več avstrijski podaniki, temveč jugoslovanski državljani (upati je, da se tudi pri deželni vladi s časom navadijo na to spremembo) in kot taki se moramo zanimati za vsa drž. vprašanja, posebno ker se nam ne bo treba več boriti za ljudske šole, napise in druge slične reči.

S tem, da smo se združili v Jugoslaviji z našimi brati Srbi in Hrvati, smo prišli tudi z ozirom na našo zunanjo politiko v čisto nov svet. Naši dosedanja tlačitelji, Nemci, so samo še naši sosedje in sicer ubogi, premagani in od celega sveta osvoženi sosedji, njihova moč, ki so jo mnogi tudi pri nas smatrali za nezlomljivo, je strta, njihova bodočnost je sicer zastrta z gostim zagrinjalom, ampak da se za tem zagrinjalom ne skriva nič lepega, je za vsakega jasno.

Se večji reveži so drugi naši tlačitelji, Madžari, ki so dolgo pritiskali s svojimi škornji velik del sedanje naše ujedinjene domovine. Moč Madžarstva je bila umetna, brez vsake solidne podlage in zato se je na zunaj mogočna stavba madžarske države po porazu „Mitteleurope“ razblinila takorekoč v — nič, ta predzrni, bahavi in prevzetni narod je kaznovan po zaslugi.

Z Nemci, kakor tudi z Madžari nas ne bo vezalo v bodočnosti nič

drugo kot dejstvo, da ostanemo teritorialno njihovi sosedji, sicer bo pa mogel naš vsakokratni minister zunanjih del pri tozadevnih prilikah k večjemu omenjati, da so naši odnosi s tema dvema narodoma — normalni, ker Nemci in Madžari so nam vsem tuji in nesimpatični, tako, da se ne bomo mogli z njimi spuščati v nobene bližje odnose. Upamo, da se bodo tudi Nemci — o Madžarjih sploh ni vredno govoriti — sprijaznili radi ali neradi — z novimi razmerami in opustili vsako željo po naši posesti, kakor mi ne maramo njihove, ker bi nam bila samo v breme.

Tretji naš sosed je rumunski narod, katerega država bo sedaj precej velika. Ampak ta narod nam ni nevaren, četudi ni naše krvi. Naši interesi se z rumunskimi nikjer močno ne križajo in ker je Rumunom veliko stalo do prijateljstva z nami, so precej tihi v banatskem vprašanju, četudi se jim delajo skomine po tej bogati deželici, ki je pa po veliki večini svojega prebivalstva srbska in bo tudi ostala v naši Jugoslaviji, z Rumuni ostanemo pa vseeno dobri prijatelji.

Malo čuden sosed je Bolgarija, ki nam je — navzlic temu, da je (vsaj po jeziku) slovanska — storila nebroj grdih krivic. Nismo pozabili in tudi ne moremo pozabiti 1. 1913, ko se Bolgari zahrbtno napadli srbsko armado ob reki Bregalnici, da bi jo oropali sadov krvavo pridobljene zmage v Macedoniji. Še manj pa moremo pozabiti izdajalski nastop te sosedne leta 1915, ko je padla Srbiji zopet v hrbet in s tem povzročila srbsko katastrofo, potem pa gospodarila v ubogi, težko preizkušeni Srbiji, hujše kot nekdanji Turki. Žalostno je in za Bolgare nad vse sramotno, da so v Srbiji bolj divjali kot sami Nemci, splošno priznani divjaki najhujše vrste!

Sedaj so Bolgari popolnoma desorientirani, padli so nenadoma iz višine v temno jamo in iz dozdavnih zmagovalcev so postali resnični premaganci. Prijateljev nimajo nikjer, ker proti ententi so se vojskovali, Nemci jih pa sovražijo in zaničujejo kot miš, ki je prva zapustila potapljačo se ladijo.

In sedaj se hlinijo ti Bolgari — nam. Sedaj so prišli do spoznanja, da so pravzaprav tudi oni — Jugoslavi, česar niso vedeli vsa ona leta, ko so

po Srbiji klali ljudi kot živino, onečali žene in dekleta in odvajali ti-soče srbskih deklet v Malo Azijo — v turške hareme!

Veliko so zakrivil Bolgari, težki so njihovi grehi in grehom mora slediti pokora. Pri nas se je takoj našlo ljudi, ki so pozdravili bolgarska prilozovanja — vse v nepoznavanju Bolgarov, ki nam sedaj — od vsega sveta zapušteni, osvoženi in zaničevani ponujajo roko v spravo, da bi nas potem pri prvi priliki zopet izdali in zahrbtno napadli.

Srbi svoje neposredne sosedje dobro poznajo in zato niti slišati nočejo ničesar o kaki zvezi z njimi. To stališče je in mora biti mero-dajno tudi za nas! Bolgari morajo biti najprej kaznovani, naša meja proti njim se mora etnografičnim prilikam primerno popraviti in ako bodo še potem hoteli Bolgari zvezo z nami in ako nam dajo dovolj garancij, da se bomo na njih lahko zanesli — potem, no, potem bomo videli. Za sedaj moramo biti pa proti Bolgarom nad vse previdni in — trdi!

Grki niso Slovani in malokomu bodo naši odnosi z njimi tako znani, da bi vedel, da bodo Grki v bodočnosti naši najboljši in najzanesljivejši zavezniki in marsikdo se je čudil, ko je te dni čital v časopisih kratko poročilo, da stopajo Grki v sporu z Italijo popolnoma na našo stran in da so oni prvi priznali in pozdravili ustanovitev države SHS.

Stvar je zelo enostavna: Naši interesi se z grškimi nikjer ne križajo mala obmejna vprašanja ne pridejo v poštev — pač pa imamo skupnega nasprotnika v italijanskem imperijalizmu v Adriji, Albaniji in v Egejskem morju.

Kakor hoče ta imperializem požreti lepe koščke jugoslovanske zemlje, tako hoče zasesti tudi Valovo, odkoder bi strahoval Grčijo in požreti večje število grških otokov v Egejskem morju. Ta italijanski imperializem veže Jugoslavo in Grke v tesno zvezo in Italija bo našla — ako se ne spame-tuje — Jugoslavo in Grke vedno v enem, proti vsakemu napadu dobro pripravljenem taboru.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah! Pridobivajte novih naročnikov!

Pod italijanskim jarmom.

Škof Mahnič proti Italijanom.

Italijanski podadmiral Cagni je poslal dr. Mahniču, škofu na otoku Krku, dopis, v katerem zahteva, da prepove škof svojim duhovnikom vsako nastopanje izven cerkve, da mu pošlje seznam cerkva, v katerih se vrši služba božja v slovanskem jeziku in da pošlje v Mali Lošinj italijanskega duhovnika mesto dr. Bonefačiča, katerega so italijanske okupacijske oblasti odstavile. Škof Mahnič je nato poslal podadmiralu dolgo pismo, v katerem mu uljudno odgovarja na posamezne zahteve. Glede nastopanja duhovnikov pravi, da se je na podlagi informacij iz verodostojnih virov prepričal, da so vsi rekrimirani duhovniki izkazali le ljubezen in hvaležnost nasproti Francozom ob priliki njihovega obiska v Istri, tega pa kot škof ne more prepovedati svojim duhovnikom. Glede omenjenega seznama pa pravi škof energično: tej zahtevi ne bom vstregel, ker kot škof ne morem priznavati Vaše ekselence za svojega predstojnika. Glede dr. Bonefačiča odklanja škof vsako vmešavanje v svojem cerkvenem področju. Nadalje piše, da so se razmere v zadnjih dveh mesecih, odkar so italijanske čete zasedle otoke, da bi vzdrževale red, kar pomeni le vzdržavati stvari in statu quo, tako spremenile, da ne bo ostalo družega, kakor da se 85 odstotkov hrvatskega prebivalstva izseli. Kot škof ujetih duhovnikov hoče vedeti, kje se nahajajo in kaj so zagrešili. Škof konča pismo z besedami: „Ekselencia, imel bi še mnogo pritožb. Postopanje proti prebivalstvu teh otokov, ki je po 85 odstotkov hrvatsko, zasluzi ime persekucij. Želeti bi bilo v interesu pravice in tudi v interesu slovesa italijanskega imena, da si Vaša ekselencia ustvari objektivno sodbo o pravih razmerah teh zemelj. Nam za sedaj ne ostane družega, kot trpeti in molčati. Toda prej ali slej bo prišel čas, ko bo svet zvedel, kaj se godi in koliko se trpi.“ — Zanimivo je dejstvo, da so za časa vojne avstrijske vojaške oblasti preganjale in sumničile škofa Mahniča in njegovo

Sedemdesetletnica Prešernove smrti.

Dne 8. februvarja 1849 je poslal vodja kranjske narodne straže, Konrad Loker, po posebnem poslancu slovenski družbi v Ljubljano žalostno oznanilo, da je »slavni slovenski pesnik dr. France Prešeren, 8. dan tega meseca ob osmih dopoldne v Krajnji po 13 tednov dolgi bolezni na vodenici umrl v 49. letu svoje starosti«. Slovensko društvo v Ljubljani je dalo brž napraviti parte v slovenskem jeziku. Dr. Bleiweis piše o tem v »Novicah«: »Spomina vredno je, da ta smertni list je bil drugi v slovenskim jeziku; prvega je pred 8. leti gosp. And. Smoletu rajni Prešerin sam napravil,« ter nadaljuje: »V saboto 10. dan tega meseca je bil pogreb, kakorš-niga v Krajnji že dolgo ni bilo. Kranjski narodski straži, ki je že pri več pri-ložnostih pokazala, da je prava narodska

(National) straža, gré čast in hvala, da je rajnčiga z veliko slavo pokopala. Stražniki so ga neli; gosp. tehant z 7 duhovni so ga pokopali; žlahta, sila veliko Krajncov in Krajnjic, in veliko prijatlov iz Ljubljane, Radoljce, Ter-žiča itd. ga je spremilo na pokopališe, kjer zdej počiva, ki nam je tako sladke pesmi pél, in kateriga življenje je vendar tako grenko bilo! Kdor vé vse prigodbe, ki so rajnčiga zadéli od začetka, ko je kanšeliho komorne prokuracije v Ljubljani stopil, noter do tega časa, ko je v Krajnji c. k. pravdosrednik postal, si bo lahko razložil globoko pomembo njegove pesmi, ko je pél:

Kdo zna
Noč tamno razjasnit', ki tare duhá?
Kdo vé
Kregulja odgnati, ki kljuje serec
Od zore do mraka, od mraka do dné!

Dne 17. februvarja istega leta se je vršilo v Kranju posvetovanje v zadevi Prešernovega spomenika, zakaj »slavni mož zasluži svoje slave vreden spo-

menik«. Čez par let se je dvignil nad pesnikovim grobom dostojen spomenik; ob stoletnici Prešernovega rojstva smo dobili v Ljubljani vidno znamenje narode hvaležnosti do svojega največjega sina. Toda trajniši in lepši spomenik si je postavil pesnik sam s svojimi poezijami, ki so in ostanejo temeljni kamen naše literature, o katerih pravi Stritar v svoji duhoviti analizi Prešernovih pesmi: »Ko bi se sklicali narodi pred sodnji stol, naj se izkažejo, kako so gospodarili z izročeniimi talenti; kako se je vsak po svoje vdeležil vesoljne, človeške omike: smel bi se mali slovenski narod brez strahu pokazati med drugimi z drobnimi bukvicami, kterim se pravi: Prešernove poezije.« Nobena pesniška zbirka ni doživela pri nas toliko izdaj kakor Prešernova, in vendar se nam zdi umestno in potrebno, da jo izdamo vnovič. »Zvezna tiskarna« pripravlja publikacijo Prešernovih zbranih del, ki bo zadovoljila vsakega ljubitelja slo-

venske lepe knjige, posebe pa še slovstvenega zgodovinarja. V ta namen se obnovi v prvem delu Prešernova izdaja iz 1. 1847 v natančnem ponatisu, drugi del bo obsegal dodatek Prešernovih slovenskih in nemških pesmi, njegovi prvotiski in vsa Prešernova korespondenca, ki je bila dozdaj razmetana po raznih revijah in zbornikih. Tako bomo najlepše proslavili sedemdesetletnico smrti pesnika-preroka, ki je že pred tritrestoletjem gledal v duhu dan našega vstajenja in hrepence želel, da

»V sovražnike 'z oblakov
Rodu naj našga treščí gróm!
Prost ko je bil očakov
Naprej naj bo Slovencev dóm!
Naj zdrobé
Njih roké
Si spone, kjer jim še težé!
Edinost, sreča, sprava
K nam naj nazaj se vrnejo!
Otrék kar ima Slava,
Vsi naj si v roke sežejo,
Da oblast
In z njo čast,
Obilnost bodo naša last!« —

narodno duhovščino. Vsi duhovniki njegove škofije so bili na indeksu. Njihova korespondenca se je morala posebno strogo cenzurirati. Ravno tako delajo sedaj z njimi Italijani, pa jih bo kmalu minulo!

Dr. Breclj oproščen.

Kakor znano, je bil dr. Breclj dne 10. januarja v Gorici aretiran. Pri hišni preiskavi so našli pri njem kolo italijanskega izvora, ter nekaj kotenine. Odpeljali so ga nato v Trst. Glavni vzrok te aretacije pa ni bilo italijansko kolo, pač pa je imela aretacija politično ozadje. 31. januarja je sedel dr. Breclj pred tržaškim vojnim sodiščem, obdolžen, da si je prilastil kolo in blago laškega izvora, katero bi moralo glasom odredb tržaškega guvernerata pripasti, kot last bivše avstro-ogrske armade, italijanski vladi. Radi omenjenega kolea se imel dr. Breclj svoječasnno že sitnosti z nemškim poveljstvom v Ajdovščini in prišel tudi takrat na zatožno klop. Sedaj je bil v Trstu oproščen, ker je dokazal, da je kolo in drugo blago kupil že leta 1917. Zagovarjal ga je tržaški odvetnik dr. Brnčič. Dr. Breclj je bil izpuščen takoj na svobodo.

Italijansko vojaštvo krađe.

Večkrat smo že poročali, da vojaštvo povsod krađe. Bili so to slučaji, pri katerih so bili udeleženi le posamezniki, sedaj pa so se pričele tatvine na debelo in sistematično. Vojaške patrulje, ki bi morale paziti na javni mir in red, so postale tatinske družbe. V Lohaj pri Podmelcu je pred par dnevi italijanska patrulja ukradla nekemu kmetu koštruna. Na njegovo vpitje in protestiranje je pričela patrulja nanj streljati. K sreči ga ni zadela. Druga patrulja je prišla k nekemu posestniku na Logu pri Podmelcu in tamkaj plenila. Ugrabili so več kilogramov slanine, moke in krompirja ter 2000 kron denarja. Na Temeljnah pri Podmelcu je italijanski vojak ulovil neko mimoidočo dekle na zanjko, ter zahteval od nje denarja. Priskočila mu je na pomoč patrulja, in hoteli so dekle oropati in posiliti. Slučajno je neki mimoidoči kmet rešil dekle gotove smrti.

Ameriška komisija na Koroškem.

Celovec, 5. februarja 1919.

Kaj bi morala ameriška komisija vedeti?

Da njeno mnenje ni merodajno! Desetletja so se kresala nasprotna mnenja o jezikovni meji: merodajna so bila domača govorica, pokoljenje, matrike; merodajne so bile pridige, uradni razglasi, sodni akti: sedaj pa pride par mož, ki ne pozna ne dežele ne naroda in povprašuje posameznike po cestah, ko ne pozna nemškega pritisaka, slovenske boječnosti, deloma nezavednosti, deloma apatije. Neznane so mu nemške izži in zavijanja, nemški naselniki, ki v par družinah po vaseh žive in na celo okolico vplivajo, naj je Grebinj, Velikovec ali naj je Jugoslovonom dobavljajoče in proti njim nastopajoče Borovlje. Ti gospodje naj rešijo problem, ko ne vedo, da je samo zadnjih 50 let germanizacija po šoli za 15 km proti jugu napredovala. Ako vprašate ljudi, bo le zmeda, kajti pri meji treba določiti gospodarske interese; marsikatera vas ima planine, pašnike katerih ne smemo odtrgati. Treba določiti zemljepisno lego, ker ne kaže dolin po sredi rezati in skupaj živče ljudstvo razdvajati. Treba končno gledati na okrajne meje, po katerih se je ljudstvo na medsebojno občevanje že navadilo.

Ako bi torej vpraševal in upošteval izjave zaslužnega ljudstva bi zvedel toliko, kakor v cerkvi, o katere slogu bi povpraševal ženske, ki hodijo k zornicam, ali kmete, ki hodijo k deseti maši. Kaj se brigajo ženske ali kmetje za tabernakljev slog, za krstni kamen ali oltarne stebre! O tem je treba vprašati poklicanega strokovnjaka! In tudi v našem slučaju treba upoštevati strokovnjake — zgodovinarje, etnografe in ekonomice, katerim

je znano, kako se skladajo v gospodarskem oziru vasi in selišča, da ne bo rezala meja sveta, ki skupaj spada. — To pa mora ukreniti konferenca v Parizu in ne komisija med zapeljanimi in zaslepljenimi kmeti na Koroškem!

Ameriška komisija v Pliberku.

Počasi grem proti trgu, da si nakupim reči, ki jih v moji vasi ni dobiti. Zbranih je bilo precej ljudi na trgu, moški in ženske. Aha ameriška komisija! mi šine v glavo. Da zvem kaj novega zavijem po izvršenih opravkih v gostilno. Pivnica je do dobra zasedena, le s težavo dobim prostor pri okrogli mizi v kotu. Pivci, po večini kmetje okoličani, se pogovarjajo o ameriški komisiji, ki mora vsak čas priti. Majhen, precej zalit človek, jim na dolgo razklada, kaka sreča, da bo za kmeta pod Nemško Avstrijo. Ljudje poslušajo, kimajo, a ne reče nobeden ne bev ne mev. Vsem pogovorom naredi konec klic skozi vrata: „so že tu!“ Vse se rine k vratom, pa grem še jaz, da vidim Amerikance. „Gospod, naj no počakajo mav“ me zakliče ženska s slovensko zastavico na prsih. „Kaj je res, da pridemo pod Nemca? da greste vojak nazaj?“ „Mamca, to je švabska rasa, mi gremo naprej, tako daleč, da pride zadnji slovenski kmet na Koroškem pod Jugoslavijo.“ „Veste, saj sem si tako mislila, da v Ljubljani ne bojo pozabili na nas. Pa moja dečva mi je rekla, da je slišala, da ne bo nič z Jugoslavijo.“ „Tako je, kot sem vam že preje rekla, pa nič drugače. Če ne, bomo pa kranjski Janezi pokazali švabom, do kje je Korotan slovenski. Zdaj pojma pa le bliže, da vidva kaj se tam godi.“ Švabi so prignali vse, kar trobi v njihov rog. Amerikanci poslušajo molče, gledajo na zemljevid ter si zapisujejo opazke. Zbranih je do 300 ljudi, moške samo poslušajo, a vsa čast ženam in dekletam, katere se niso plašile strupenih pogledov nemčurjev ter odločno in jasno povedale, da je Pliberk z okolico razen par nemčurjev popolnoma slovenski. Strogi obrazi Amerikancev se razjasne in bralo se jim je raz obraz, da so prav zadovoljni, ko jih je prišel pozdravit naš g. polkovnik Raktelj. Kmalu potem je komisija odšla. Mračilo se je, in ljudstvo se je odpravljalo počasi proti svojim kočam. A tudi jaz se moram žuriti, da pridem do večerje domov in da prinesem fantom časopise, pošto pa današnje novice, katere že gotovo željno pričakujejo. Slovenski Janez.

Mirovna konferenca.

Vprašanje odškodnine.

Rotterdam, 7. februarja. (Lj. k. u.) Zveza angleških trgovskih zbornic je pozvala Lloyd Georgeja, naj izvede nastopne točke: Odškodnino ali irancem za vse direktne in nedirektne izdatke v vojni, ki jih je zakrivila Nemčija; odškodnino za vso škodo na javni in zasebni lastnini; odškodnino za škodo vsem osebam eventualno vdovam in sirotam; odškodnino ali irancem za vso produkcijsko izgubo, nastalo vsled vojne.

Italijanska nezadovoljnost s Francozi.

Curich, 7. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tiskovni urad poroča: „Perseveranza“ obdoljuje Francijo, da je potom velike francoske banke spravila milijone na Balkan, da prepreči vsako gospodarsko inicijativo Italije. V Franciji odkrito podpirajo Jugoslovane. Francoski prostozidarji so zavzeli tako stališče, da je bil veliki predstavnik italijanskih prostozidarjev, Nathan, primoran uvesti protiakcijo.

Prava konferenca se začne 10. maja.

Ženeva, 7. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Glasom poročil iz Lijona je Pichon iznova v pogovoru s časnikarji izjavil, da se bo pravi mirovni kongres, ki mu bodo prisostvovali tuji zastopniki bivše četverozveze, začel dne 10. maja, ako ne pride vmes kaka ovira.

Zveza narodov.

Pariz, 5. februarja. (Lj. k. u.) Dun. k. u. poroča: Snoči je imela komisija za zvezo narodov pod predsedstvom predsednika Wilsona drugo sejo, kateri so razen delegatov, ki so bili prisotni pri dopoldanski seji, prisostvovali tudi zastopniki Romunske, Poljske, Čehoslovaške republike in Grške. Delegati so ravnali po načelu, vse storiti, da se prepreči vojna v prihodnosti in da se rešijo morebitni konflikti na miren način.

Meje čehoslovaške države.

Pariz, 6. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Zastopniki petih velesil so razpravljali danes z dr. Kramarjem in dr. Benešem. Čehoslovaki zahtevajo državo, ki bi obsegala mejo prejšnjega češkega kraljestva s približno 13 milijoni prebivalcev. Razen tega zahtevajo tudi pravo mejo v ozemlju Gmünda in Poštorna na Nižjem Avstrijskem. Končno so izrazili tudi željo, da bi njihova država mejila ob Jugoslavijo. Na ta način bi bili Nemci od orijenta odrezani.

Internacionalizacija Trsta in Reke.

Pariz, 6. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Kakor javljajo listi, razmotriva sedaj osemčlanski odsek, sestoječ iz Francozov, Angležev, Amerikancev in Italijanov, načrt, ki sta ga v imenu Čehoslovaške republike predložila dr. Kramar in Beneš. Načrt zahteva, da morata dobiti čehoslovaška republika in jugoslovaška država toliko ozemlja, da bosta imeli skupne meje. Internacionalizacijo vsega prometa po Donavi, po Labi in po Visli in internacionalizacijo vseh železniških prog s postajami Požun, Trst, Reka, Nürnberg in Strassburg smatra dr. Kramar in Beneš kot neodklonljivo. Posebni pozornosti zaveznikov priporočata dr. Kramar in Beneš dejstvo, da je četrtina dunajskega prebivalstva češka.

Mednarodni socijalistični kongres.

Bern, 6. febr. (Lj. k. u.) Na današnji seji mednarodnega socijalističnega kongresa so nadaljevali razpravo o zvezi narodov. Henderson je predlagal nastopno resolucijo: Konferenca sklene, naj se nadaljuje delo na način, ki ji bo v interesu delavcev in socijalističnega gibanja pridobil največji vpliv na pariško konferenco. Konferenca priznava, da je imela vojna za posledico nesporazumljenja in raznoterost mnenj glede zadržanja v prihodnosti, toda konferenca izraža nado, da se bo delavstvo vseh dežel kmalu zedinile glede načela internacionalne. Konferenca imenuje komisijo, obstoječo iz dveh zastopnikov Francije, Velike Britanije in Nemčije in enega zastopnika iz Avstrije in s Češkega poleg Brantinga, Hendersona in Huysmana, da bo nadzirala izvedbo sklepov konference in sklicala to konferenco, kadar bodo zahtevali to sklepi pariške konference. Resolucijo so oddali komisiji.

Bern, 6. februarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Komisija je predlagala naj sklene z ozirom na teritorijalna vprašanja nastopno: 1. Vsem narodom se priznava brezdvomna pravica, da odločujejo o svoji usodi in državni pripadnosti v okviru zveze narodov sami; 2. v spornih ozemljih naj odločuje o pripadnosti ljudsko glasovanje pod nadzorstvom zveze narodov kot zadnje instance; 3. pravo narodov naj jamči minimum pravic, določenih od lige narodov, ki jamči tudi za nemoteno izvrševanje istih; 4. pri novem ustvarjanju držav ali pa pri novi združitvi obstoječih držav, mora zveza narodov skrbeti za to, da se pri novi tvorbi zavarujejo življenjski interesi prizadetih držav s trgovinskimi in prometnimi pogodbami; 5. omogoči se naj, da bo tudi v bodočnosti na željo narodov ali posameznih delov mogoča izpremema mej na podlagi ljudskega glasovanja in razsodbe zveze narodov; 6. varstvo prebivalstva v neodvisnih ozemljih — kolonijah, protektoratih — po družbi narodov, ki mora delovati

na to, da se ustvarijo naprave, ki bodo vzgajale domačine hitro do državne samoodločbe, to je, s snovanjem šol, dovolitvijo lokalne avtonomije, tiskovne, društvene in zborovalne svobode ter drugih političnih pravic. Konferenca protestira proti vsakemu poizkusu potvarjanja navedenih načel in zavrača zato: 1. Pravico zmagovalca na plen in zvezne pogodbe, ki zagotavljajo kaki državi za vstop v vojno na račun tujeja naroda pridobitev ozemlja; 2. določitev meje s stratežičnega stališča; 3. nasilno ali prikrito aneksijo na podlagi zgodovinskih zahtev ali dozdevnih gospodarskih potreb; 4. ustvarjanje gotovih dejstev po zasedbi spornih ozemelj; 5. ustvaritev gospodarsko in politično odvisnih območij. Konferenca pozivlje parlamentarce vseh dežel, naj z vsemi močmi vplivajo na vlade, da uveljavijo ta načela pri sklepanju bodočega miru, ki ga naj tako ustvarijo trajnega.

Političen pregled.

Za naše pravice. Narodni svet je izdal tri brošure v francoskem jeziku: »L'Istrie terre yougoslave« (Istra — jugoslovanska zemlja), La formation historique des limites linguistiques italo-slovenes (Zgodovinski razvoj slovensko-italijanskih jezikovnih mej) in La Carinthie. Developpement historique des frontieres germano-slovenes (Koroška. Zgodovinski razvoj nemško-slovenskih mej). Namen brošur je, informirati široko javnost o resničnih narodnostnih razmerah v navedenih deželah. Namen je hvalevreden in upajmo, da so brošure izšle v pravem času. Želeti bi bilo samo, da bi bil brošuram priložen etnografičen zemljevid. V takih slučajih ne bi se smeli ustrašiti stroškov. V zbirki pogrešamo tudi Trst. Baš z ozirom na Trst bi morali o našem zapadnem zasedenem ozemlju razpravljati kot o gospodarski in zemljepisni celoti, ki se ne more in ne sme deliti in ki mora iz gospodarskih, zemljepisnih in etnografičnih razlogov biti združeno z Jugoslavijo.

„Diplomatične“ nerode. Naše časopisje se dostikrat pritožuje, da ne skrbimo za to, da bi zunanji svet informiral o svojih zahtevah. To je res. Zunanji svet je o nas popolnoma napačno informiran. Imamo sicer v inozemstvu celo legijo „diplomatov“, ki pa nam s svojo brezmejno nerodnostjo več škodujejo, nego koristijo. Eden teh diplomatov je tudi neki gospod Ljubibratič, menda član jugoslovanskega odbora, ki je napram poročevalcu lista „Journal de Geneve“ izjavil: Reka so pljuča nove jugoslovanske države. Brez Reke jugoslovanska država ne more dihati.“ To je res. Toda iz te izjave sledi, da se je g. Ljubibratič že sprijaznil z mislijo, da Italijanom prepustimo Trst z Istro in Gorisko. Čemu tako nerodne izjave? Saj vendar ni treba drugo, nego razviti etnografični zemljevid, navesti par statističnih podatkov in potem reči: O Reki sploh ne razpravljamo, toda ne zahtevamo zase samo Reke, temveč z isto pravico tudi Trst, Istro in Gorisko. To so naši kraji iz etnografičnih, zemljepisnih in gospodarskih razlogov. Brez teh krajev Jugoslavija ne more živeti, kakor ne brez Reke in Dalmacije. Tako bi moral govoriti mož, ki naj bi točno informiral svetovno javnost o naših zahtevah. Toda zdi se, da tirajo izvestni naši emiserji, ki bi hoteli igrati ulogo nekakih „diplomatov“, politiko, ki ne presega obzorja njih domačega cerkvenega stolpa. Za take ljudi bi bilo dosti bolj pametno, da ostanejo doma. Tu bi gotovo manj škodili, nego v inozemstvu.

Dopisi.

Iz Kranja. Že parkrat sem dobil pismo, ki je bilo ali popolnoma odprto, ali pa se mu je poznalo, da je bilo iz radovednosti odprto in zopet nazaj zalepljeno. Ker ne obstoji za pisma, ki se pišejo po Sloveniji nobena cenzura, se mi zdi da razni firbci na sprejemnih ali oddajnih pošlah „cenzurirajo“. Opozorjamo nato pošto ravnateljstvo. — Tudi naše

uredništvo je prejelo že več pisem, na katerih se je opazilo, da so bila neopravičeno odprta. Med njimi celo priporočena ali ekspresna pisma. Celo zadevo bomo izročili pristojnemu mestu. (Op. ur.)

Poljčane. Politični shod se vrši v hotelu Bauman, ne kakor je bilo napačno poročano v okoljski šoli. — Po shodu je sestanek „Zveze jug. žel.“

S Pohorja. Vlada se opozarja, da je ljudstvo ob nemško-avstrijski meji zaradi pomanjkanja najpotrebnejših reči, kakor moke, sladkorja, petroleja, tobaka itd., jako ogorčeno; tembolj, ker se bere, da se te stvari po mestih in drugih krajih redno, ali vsaj v večji meri dele. Razun tobaka, katerega pa pride sem tudi jako malo, drugih imenovanih potrebščin že več mescev sploh nismo dobili. Zaradi teh razmer so začeli zabavljati že celo ljudje, ki so bili prej najbolj navdušeni. Godrnjajo tudi, ker sede v vladi skoraj sami doktorji. Kakor se kaže, se začneja tukaj širiti zaradi teh razmer ob meji neke vrste „boljševizem“, kojega hvalijo posebno vjemiki, ki so se vrnili iz Rusije.

Drobne vesti.

Norveška je priznala našo državo. — Znan črnogorski junak general Radomir Vešović je sprejet z istim činom v našo vojsko. — Bolgarski odbor za Makedonijo se pripravlja za nove boje v južni Makedoniji, ki jih začnejo prihodnjo pomlad z organiziranimi četami. — Italijani so začeli ojačevati svoje posadke v Epiru ter utrjevati mejo proti Grški. Italijani pripravljajo tudi albansko vstajo proti Grkom. — Ogrska vlada namerava prirediti prihodnjo pomlad z velikimi javnimi deli in sicer: zgradba stanovanj, državno izdelovanje poništva, izdelovanje poljedeljskih strojev in orodja, zgradba cest, železnic in regulacija rek. Za pokritje stroškov najame 5 milijard posojila. — Odbor ogrskih komunističnih železničarjev je izdal na tisoče letakov, v katerih odsvetuje boj proti Čehoslovakom, Rumunom in Jugoslovanom. Odbor zahteva revolucijo, ki naj spravi vso moč in tudi železnice v roke delavstva. — Nemško-avstrijska narodna skupščina je znižala dobo za polnoletnost od 24 na 21 let. — Italija je vsled podmorske vojne izgubila 62% svojega brodogradništva. — V Sibiranju je večji del uradnikov priseglo Rumunski. — Zagreb, 6. februvarja. (Lj. k. u.) Vlada je odredila da je zagrebški Pasteurjev zavod od sedaj pristopen vsem državljanom jugoslov. države.

Dnevne vesti.

Sedemdesetletnica Prešernove smrti. Danes je 70 let — in ne včeraj, kakor sta poročala „Slov. Narod“ in „Slovenec“ — odkar je umrl v Kranju naš veliki Prešeren, ki je povzdignil v književni jezik našo „govorico“, ki stala v bran je Atilovi sili, ki preživela mnoge je narode, ki naj naprej ohrani Bog jo mili!

Predavanje srbskega podpolkovnika-zdravnika dr. Subotiča v Ljubljani. Včeraj je došel v Ljubljano srbski podpolkovnik-zdravnik dr. Subotič, ki priredi danes 8. t. m. in v nedeljo 9. t. m. predavanja s projektiiranimi slikami iz najnovejše vojne zgodovine srbskih čet in jugoslovanskih legijonarjev. Natančen program, ki ga prinese g. podpolkovnik s seboj kakor tudi dvorana, kjer se predavanje vrši, bosta pravočasno naznanjena. Občinstvo se opozarja na to gotovo velenimivo predavanje.

Iz šolske službe. Višji šolski svet SHS v Ljubljani je odstavil Marijo Anoschek, učiteljico pri Sv. Petru blizu Radgone.

Nekaj o poučevanju zgodovine na srednjih šolah. V stari Avstriji se je poučevala kot „zgodovina“ zgodovina habsburške dinastije, in največ, kar je bilo še dovoljeno poučevati, so bili rodovniki ostalih dinastij. Zgodovino so tvorili umori in krvavi pohodi monarhov. Čim več ljudi je pomoril, čim več vdov in sirot je pla-

kalo za možem in očetom, tem večji junak je bil. Za zgodovino ljudstva se ni nihče brigal. Kdaj je bil kronan kak vladar, kdaj so njegove tolpe, ki jim je sledilo vedno na stotine prostitutk, pustošile, ropale in morale ter posiljevale žene in dekleta, to je bila zgodovina za časa Habsburžanov. Čudno se nam zdi zato, ko vidimo, da se morajo naši sinovi sedaj še učiti isto kronologijo dinastij, isto zgodovino, kot so se jo učili prej. Kaj je posameznik storil, to se razblina na dolgo in široko, kulturna dela milijonov ljudi se pa komaj omenjajo. Umestno bi bilo, da bi se poučevala mesto kronologije kraljev in njih grozodejstev kulturna zgodovina, zgodovina narodov. — Dovoljujemo si zato opozoriti merodajne faktore na te nedostatke. — Več nezadovoljnih očetov.

V viničarski in sadjarski tečaj, ki se prične še ta mesec na kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu, se sprejme še sedem invalidov, ki imajo zdrave oči in roke in znajo dobro brati in pisati. Tečaj bo trajal do jeseni. Prijave naj se pošiljajo ravnatelstvu kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. Stroške za obiskovalce teh tečajev plača komisija za preskrbo vračajočih se vojniki. Obiskovalci dobe 1 K približjaka na dan. Župni in občinski uradi, kmetijske podružnice in zadruga naj invalide opozore na te tečaje.

Več pozornosti! Te dni sta bila dva Amerikanca v Sloveniji, da proučita aprovizacijske razmere naše države, ki so pri nas resnično pomanjkljive. Videli smo, da se je član te misije vozil v italijanskem avtomobilu. Ali nima naša vlada, oziroma mešna uprava na razpolago nobenega avtomobila, v katerem bi se mogli člani za nas tako važne misije voziti preko našega ozemlja? Taka nemarnost nam more v vsakem oziru le škodovati in s sličnim ravnanjem si pač ne bomo pridobili simpatij onih, katerih pomoč povsod potrebujemo.

Pivovarna „Union“ ima še vedno nemško vodstvo in nemško koritarsko uradništvo. Pravijo, da se ravnatelj večkrat pelje v Gradec, kjer ima baje dobre zveze s krogi, ki se radi zanimajo za naše notranje zadeve.

Samomor. V četrtek zvečer se je obesil v svojem stanovanju na Miklošičevi cesti bivši glavni urednik „Slovenca“ Ivan Štefe, katerega je narodni izdajica dr. Šusteršič svoječasno zavedel v svojo protijugoslovansko politiko. Pokojni je bil dober časnikar, ki je razumel s spretno agitacijo in organizacijo povečati krog pristašev S. L. S. Zadnje čase je Štefe duševno in telesno trpel. N. p. v. m.

Zveza industrijev. Dne 9. februarja 1919 ob pol 10 uri dopoldne se vrši v dvorani mestnega magistrata v Ljubljani ustanovna glavna skupščina Zveze industrijev na slovenskem ozemlju države SHS.

Manufakturno blago. Vkljub „Poslanemu“, katero je priobčil gremij trgovcev v vseh ljubljanskih listih, prodajajo trgovci manufakturno blago po starih cenah. Neki nemški trgovec pred škofijo se je naravnost smejal, ko ga je opozoril kupovalec na znižanje cen za eno tretjino! Opozarjamo poverjenstvo za trgovino in obrt, da stopi na prste samovoljnimi navijalcem cen.

Štrajk bančnih uradnikov v Sarajevu. „Jugoslovanski List“ poroča, da so začeli uradniki finjalke „Ljubljanske kreditne banke“ štrajkati, ker ni hotelo ravnateljstvo banke izboljšati njihovega mizerne gmoinega položaja. Organizirano uradništvo ostalih bank v Sarajevu jim je izrazilo svojo solidarnost. „Jugoslovanski List“ dostavlja, da je to prvi štrajk intelektualnih delavcev na naši zemlji.

Drsališče na Blejskem jezeru se otvori prihodnjo nedeljo.

Skrb za denar odpade, če imate življensko polico ljudskega zavarovanja brez zdravniške pregledbe. Pojasnila in prospekte daje radevolje ustmeno ali pismeno zavarovalna zadruga „Croatia“ v Zagrebu, ki ima za Slovenijo glavno zastopstvo v Ljubljani, Stari trg št. 11.

Gledališko društvo na Jesenicah uprži v soboto, 8. t. m. ob 8. uri zvečer in

v nedeljo, 9. t. m. ob 3. uri popoldne E. Ganglovo štiridejansko rodbinsko dramo „Sin“. Otrokom, radi tega, ker delajo med igro nemir, vstop tudi v spremstvu odraslih ne bo dovoljen.

Zadnje vesti.

Poglavje o italijanski hvaležnosti.

Zagreb, 7. februvarja. (Izv. por.) Današnja „Rječ“ SHS“ priobčuje po resničnih podatkih enega izmed udeležencev, kako je bil potopljen avstro-ogrski dreadnought „Szent Isztvan“. 6. julija lani je pobegnilo z otoka Korčula sedem dalmatinskih vojakov v Italijo. Prepluli so jadransko morje na razdrapani ribiški ladjici, se vozili tri dni in se izkrcali pri mestu Vieste. Italijani so jih aretirali in kot avstrijske vohune vrgli v ječo. Posrečilo se jim je, da so prišli pred italijanskega poveljnika, kateremu so povedali, da odpluje v par dneh avstrijska eskadra iz Pule v Kotor. Italijani jim niso hoteli verjeti in so jim zagrozili s smrtjo, če niso izpovedali resnice. Nato so se Italijani odpeljali na takozvanem pomorskem tanku v dalmatinske obrežne vode, kjer so skriti čakali prihod avstrijskega brodogradništva, ki je priplo mimo z enodnevnim zamudo.

Italijani so z lahkoto torpedirali „Szent Isztvan“. Poveljnik, ki je potopil dreadnought, je dobil en milijon lir nagrade. Ta poveljnik je hotel odstopiti del nagrade dalmatinskim vojakom, če prisežejo zvestobo italijanskemu kralju. Dalmatinci so seveda to odklonili, naker so jih Italijani internirali v ujetniškem taborišču, iz katerega jih je rešila šele francoska komisija, ki je iskala dalmatinske vojake za solunsko fronto. Ironija usode je hotela, da so sedaj Italijani okupirali rojstni kraj teh Dalmatincev in aretirali med drugimi tudi očeta in brata voditelja tedanje ekspedicije Farčića ter jih odvedli v Italijo. Tako se je izvršil tudi ta čin, na katerega so bili Italijani tako ponosni, s pomočjo Jugoslovancev, ki so pozneje pomagali Italijanom do „zmage“ ob Piavi.

Korupcija na Hrvaškem.

Zagreb, 7. febr. (Izv. por.) Današnji „Hrvat“ prinaša dopis iz uradnih krogov, v katerem trdi, da je med hrvaškimi srednjim in višjim uradništvom cela vrsta gospodov, ki so prišli na nepošten način do velikega premoženja za časa vojske. Glavni viri dohodkov vseh upravnih uradnikov so bile izvoznice za živež in drugo blago. Uradniki so dobro vedeli za medsebojne grehe, toda izdal ni nihče nobenega, ker je imel vsak dovolj masla na glavi. Da se te koruptne razmere še vedno niso spremenile, priča dejstvo, da zasedajo najvažnejša mesta v upravi, posebno prezidijalna mesta pri banu in podbanu, uradniki, ki so bili že v času madžarskega tiranstva in so se v vojski politično in zasebno zelo kompromitirali. „Hrvat“ zahteva, naj ban vendar že enkrat izvrši svojo obljubo in se izčisti državna uprava korumpiranih elementov.

Češki list za koridor Požun-Trst.

Praga, 7. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tiskovni urad poroča: „Narodni Listy“ priobčujejo na vodilnem mestu članek Alojza Saška z nadpisom: „Koridor Požun-Trst, Donava-Adrija“. Članek pravi med drugim: „Ideal za zvezo med Donavo in Adrijo in Požunom in Trstom, event. z Reko je samo po sebi dan. Mogoči sta dve rešitvi: Kondominij železnice, ki so na tem pasu, ali koridor. Pomisleki, ki govorijo proti koridorju, so le političnega značaja. Ni znano, kako bodo velesile odločile. V gospodarskem oziru bi bil koridor za nas in za Jugoslavijo velika dobrota in neprecenljiv pridobitek.“

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Anton Pesek.** Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30 16

Snaženje izložbenih oken prevzema zopet zavod za snaženje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L. 248 8-6

S pravim čebelnim voskom lika par-ketna tla zavod za snaženje in reklamo Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L. 248 8-6

Vila na Bledu novozgrajena, 1 nadstropna, v pritličju z lokali, primer-nimi za trgovino, gostilno ali obrt, z vrto-m, se za 65.000 K proda. Ponudbe na uprav-ništvo pod E. F. I-175. 305 4-4

Fotografične aparate, že rabljene ven-jene s poljubno optiko v vsaki velikosti se kupi. Cenjene ponudbe z natančnimi naved-bami pod „Photo“ na anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L. 333 10-8

Gostilna se sprejme v najem v Ljubljani ali v okolici. Ponudbe pod „Go-stilna“. 334 10-8

Posestvo v Ljubljani z velikim dvoriščem in gospodarskim poslopjem se odda s 15. marcem v najem za 5 let. Kje, pove upravnništvo. 337 3-3

Vojno posojilo ter rumunski denar kupi trgovska agentura po naj-višjem kurzu. Trgovska agentura, Sodna ulica št. 5/L. 340 10-6

Za hišnika grem, če dobim stanovanje v sredi mesta. Ponudbe na uprav-ništvo pod „Vesten in marljiv“. 348 5-5

Vajenca ki se hoče učiti mehanike in trgo-vine s pisalnimi stroji, sprejme Franc Bar, Ljubljana, Frančevo nabrežje 5. 353 4-4

Mala trgovska hiša v jako prometni ulici v Ljubljani se proda. Naslov pove upravnništvo. 359 5-4

Gostilno iščem v najem ali na račun. Po-izve se v upravništvu. 365 3-3

Stelaze za špecerijsko trgovino se proda. Naslov v upravništvu. 365 3-3

Lokal za gostilno ali restavracijo v Ljubljani se išče za junij. Pismene po-nudbe na Vekoslav Sojer, Hrenova ulica 17. 367 4-3

Stanovanje v Ljubljani iščem v zameno za isto v Gradcu. Dopise pod A. H. na upravnništvo. 369 3-3

Najboljše in najsigurnejše naložen ka-pital! Trgovec z lokalom z zelo prometnem mestu v Sloveniji, kjer se nahaja promogokop in druga industrijska pod-jetja (vsled narodnostnih razmer zasiguran obstoj) išče kapitalista. Ponudbe pod „Tih družabnik“ do 20. t. m. na anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg št. 3/L. 370 5-2

Več kontrolnih ter malih blagajn in pisalnih strojev se kupi. Naslov pove l. Jugo-slovanski anončni in informačni zavod, Be-seljak & Rožanc, Frančevo nabr. 5. 378 2-2

Isolirer, ki je pri večjih tvrdkah delal, se priporoča k izvršitvam izolacije parnih i-vodov, če je material pripravljen, proti primernim cenam. Franc Musil, Dobrna pri Celju. 379 2-2

Kinoprojekcijske aparate, kakor vse predmete, spadajo v kinoprojekcijske kabine, oziroma pet kompletno opremljenih kabin kupi Ogrič Niko, Ljubljana, Mestni trg 24/L. 383 3-2

Prazne zaboje za pošto kakor tudi za železnico ima na prodaj tvrdka Fr. Kham, Miklošičeva cesta št. 8. Vpraša se od 11.-12. in od 2.-3. ure. 385 3-2

Išče se več in samostojen prirejevalec gornjih delov čevljev. Pismene ponudbe naj se pošlje na tvrdko Josip Halužan, Križevci. 387 3-2

Pisalni stroj „Underwood Standart“ z dolгим vozom, prikladen za pisanje raznih tabel in voznih listov je na prodaj. Marije Terezije cesta št. 6, od 11-12 in od 3-4. 388 3-2

Intelligenten gospod mlad, se želi se-znaniti z neodvisno močno in energično žensko v starosti do 40 let. Ponudbe pod „Močna in energična“ na upravnništvo. 393 3-1

Zamenja se Langenscheidt: Italijansčina za Langenscheidt: Franco-sčino. Oswald Rudolf, Jesenice, Gorenjsko. 395 2-1

Otroška posteljica dobro ohranjena, z ali brez opreme, se kupi. Ponudbe pod „Posteljica“ na anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L. 396 3-1

Mikroskop (Zeiss, Reichert, Leitz) dobro ohranjen, z ali brez optike se kupi. Ponudbe z navedbo cene pod „Mikro“ na anončno pisarno Al. Matelič, Ljubljana, Kongresni trg 3/L. 397

Zenitna ponudba. Mlad intelligenten mla-denik, star 32 let, čedn zunanosti in neomadeževanega značaja ter popolni abstinent, z dobro idčo sedlarsko obrtjo ter 30.000 K premoženja, se želi poročiti z gospodično ali mado vdovo, staro 15-30 let z nekoliko premoženja. Na lepoto se ne gleda, temveč samo na dobro in ple-menito srce. Popolna tajnost zagamčena. Le resne ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne, naj se pošljejo na upravnništvo pod šifro „Prijetno življenje“. 398

Rudolf Rus v Kranju

priporoča svojo
bogato
zalogor
briljantov, zlat-
nine in srebrnine
po najnižji ceni.
Sečidna postrežba.

Modni atelje

M. Šarc

Ljubljana, Kongresni trg št. 4/I.
(Gerberjeva hiša.) 300 10-2

Sprejemne ure: 10-12 in 3-7.

Potom dražbe

se bo prodalo 401 3-1

pri „Balkanu“ na Dunajski cesti 33
v soboto, dne 15. februvarja

1 vagon pralnega praška
„Emona“ in več zabojev
toaletnega in pralnega mila

Okrajno glavarstvo SHS Ptuj.
Štev. 79/preds.

Razglas.

V SHS zdravilišču Rogaška-
Slatina se oddajo v najem potom
javnega natečaja za zdraviliško dobo
1919 sledeči trgovski prostori:

1. Zdravilišna restavracija	K 3900
2. zdravilišna kavarna	K 5850
3. hotel „Pošta“	K 6450
4. trgovina z mešanim blagom	K 1900
5. brivnica	K 360
6. pekarna	K 3500
7. trgovina z delikatesami	K 500
8. trgovina z galanter. blagom	K 50
9. knjigarna	K 180
10. trgovina zlatnine in srebrnine	K 300
11. urarska trgovina	K 100
12. krojaška trgovina	K 100

Prostorom 1-9 se pritika po eno
stanovanje, ki se odda posebej v najem.

Prostori 1-10 so brez inventarja.

Navedene najemniške zneske je
smatrati kot najmanjše ponudbe, vendar
ni okrajno glavarstvo vezano pri od-
daji na najvišje ponudbe.

Ponudniki naj vložijo svoje prošnje
pismeno najkasneje do 28. svečana
1919 pri okrajnem glavarstvu v Ptuj.

Prošnjam je priložiti dokaze:

- o znanju obrata zaželjene trgovine,
- o narodnosti,
- o visokosti obratnega kapitala.

Natančnejša pojasnila daje ravna-
teljstvo SHS zdravilišča Rogaška-
Slatina, oziroma so tam razvidna.

Za vodjo okrajnega glavarstva:
Forušin.

Javna dražba
pohištva, oblek in srebrnine
bo dne 13. t. m. ob 10. dopoldne
pri „Balkanu“ na Dunajski cesti.

Pisalne stroje

raznih sistemov, trakove, ogljeni papir
in druge potrebščine ima v zalogi

Fran Bar, Ljubljana

Frančevo nabrežje št. 5.

Popravila pisalnih strojev in kou-
trolnih blagajn izvršuje
točno in strokovnjaško. 327 4

Dr. med.

Benjamin Ipavic

mnogoletni asistent oddelka za ženske
bolezni in porodništvo deželne bolnice
v Ljubljani, zadnji dve leti operater
ženske in porodniške klinike prof. Ernst
Wertheima dunajske univerze

zopet ordinira

v Ljubljani, Turjaški trg št. 2.

Drogerija

J. C. KOTAR

:: LJUBLJANA ::

Wolfova ulica št. 3.

Fotomanufaktura

Mestna hranilnica
v Kranju

obrestuje hranilne vloge po
3% 162 14-3

brez odbitka rentnega davka, katerega pla-
čuje hranilnica iz lastnega. Narasle in ne-
vzdignjene vlozne obresti pripisuje h kapitalu
vsakega pol leta — t. j. dne 30. junija in dne
31. decembra — ne da bi bilo treba vlagateljem
se zglašati radi tega pri hranilnici.

Splošni rezervni zaklad (lastno premo-
ženje) nad pol milijon kron!

Hranilnica posoja na zemljišča po 5% na
leto in na amortizacijo v 36 letih, tako da
na pr. dolžnik v teku 36 let popolnoma po-
plača posojilo 100 K z obrestmi vred, ako
plačuje vsakega pol leta po 3 krome.

Koncem junija 1918 je bilo stanje hran. vlog
nad 9 milijonov 700.000 kron.

Posojil na zemljišča ter posojil občinam:
nad 2 milijona 700.000 kron.

Najboljši uspeh imajo oglasi v „Jugoslaviji“, ker je
zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Pozor! INVALIDI! **Pozor!**

S 1. svečanom sem otvoril v Ljubljani, Sv. Petra cesta 28
svojo trgovino in delavnico, kjer bom izdeloval vse ortopedične aparate, umetne noge in
bandaže kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela. — Za obilno naročitev se priporoča

Gjuro Besednik, ortopedični bandažist.

Istotam se sprejme tudi vajence iz boljše hiše.

Papir za cigarete,
kremo za čevlje

in druge potrebščine dobavlja budimpeštanska vele-
trgovina. Naročila pod „Zelo silidno“ na upravništvo.

Pisemski papir najfinije vrste

priporoča

102 11

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

!SVETLA!

Baterije, žarnice, elektrotehnični predmeti

(izdelek svetovne slovanske tvornice) 273 10-5

Generalna reprezentanca za en gros v kraljestvu SHS

JANKO POGAČAR, Zagreb,

—□ začasno Ljubljana, Ilirska ulica št. 29/1. □—

Vabilo na subskripcijo.

V kratkem se ustanovi

delniška družba „Triglav“

za izdelavo žitne kave in sadnih konserv.

Delnice so po K 500.—

Vabite se, da se udeležite subskripcije in da samo prijavo pošljete
na predsednika pripravljalnega odbora g. Fr. Cerarja, tovarnarja v Domžalah,
znesek se bo lahko pozneje vplačal. Ako pa hočete podpisani znesek takoj
vplačati, pošljite prijavo in znesek „Jadranski banki“ v Ljubljani ali „Ljub-
ljanski kreditni banki“ v Ljubljani. 292 10-6

Za pripravljalni odbor delniške družbe „Triglav“:

Fr. Cerar. M. Gostinčar. V. Jeretina.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim pa-
ketima od 20 kg po dnevni cijeni.

Ia kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

Ia kavin nadomjestak u paketima 1/4kg po K 6.50 po kg.

Novac unapried ill 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje
(Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično
dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku
količino sa sobom poneti. 295 20-9

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti,
Nova Gradiška, Slavonija.

Podpisani naznanjam, da sem s 1. svečanom 1919 prevzel

Hotel „BALKAN“

(prej Nadvojvoda Ivan)

v Celju, Gosposka ulica 7.

Z obratom hotela pričnem dne 1. svečana t. l. — Otvoritev
restavracije v soboto 8. svečana.

Zagotavljajoč najboljšo postrežbo se sl. občinstvu vlijudno priporoča

Milan Heberle.